Hoboesácký vecer v Nuslích

Napsal uživatel Carmen
Středa, 01 Březen 2000 01:00

Tento předlouho očekávaný večer, který se konal 10. února, jsme připravovali už od začátku roku. Postupně jsme s Belmondem dotvářeli program tak, jak přicházely nápady. V klubovně jsme se sešli už den před tím, abychom zde připravili výstavu železničních fotografií a speciální hoboesácký časopísek. Ve čtvrtek samotný čekala na diváky dokonce i vstupenka - los na tento večer. Poprvé zde zavlála vlajka BRDY - LES a já si říkal, proč nás nenapadlo vyvěsit jí v klubovně dřív. Kamarád Peži převlíknut za štíplístka procvakával všem lístky a dokonce hlásil i stanice.

Začátek odstartovala kamarádka Vendulka, pak jsem řekl posluchačům něco o Magisonu, aby pak Magison zahrál první blok svých songů. Songů, které právě nejvíc znají lidičky ze Zpívání. Po několika písničkách přečetl kamarád Coudy citát z knihy Jacka Londona Cesta a Belmondo z této knihy přečetl celou jednu kapitolu o tom, jak se skutečně jezdilo v minulém století hobo. Tak se to opakovalo ještě dvakrát a do toho zazněla od Magisonu vždy jedna hoboesácká písnička. Lidičky opravdu pozorně poslouchali a bylo jich zde víc než dost. Nakonec všichni ulehčeně vydechli při posledním čteném vstupu, kdy Belmondo četl o tom, že hobo nakonec dojel a nenechal se vyhodit z vlaku. Ozvalo se hromové UMÍÍÍ.

Magison potom nechal hádat publikum co znamenají hoboesácké výrazy v jejich písničce Legenda o Cheyenne, aby ji pak vzápětí zahráli. A měli doopravdy úspěch, je to taky jejich nejnovější písnička.

Tombola byla tentokrát opravdu bohatá. Zasklená fotografie s parní lokomotivou, mapa České Kanady od Marko Čermáka, zpěvníčky a zarámovaná fotografie Magisonu a dokonce i poukázka na demokazetu této kapely. Bylo toho víc než dost a kdo nevyhrál, nepřišel zkrátka. Všichni nakonec dostali hoboesácký slovníček, který dal kdysi dohromady kamarád Rusalka. Po tombole hrála kapela už bez přerušení až do konce, přidala ještě pár písniček a byl konec.

Hoboesácký večer dopadl na jedničku. A já bych chtěl ještě jednou poděkovat všem, kdo se na něm podíleli.